

og tydeligt Blik derpaa, fordi det allerede er et Par Aar — og vel længere — siden, at Professor Allen i sin Bog om det danske Sprog Historie i Sønderjylland har givet en udførlig og fuldkommen nøjagtig Fremstilling af dette Forhold, endnu udførligere end det, der er sagt her idag. Det var maaskee ikke saa urimeligt at antage, at forskjellige ærede Rigsdagsmænd kjendte, hvad der stod, og at de, om de end ikke selv havde læst det, dog kjendte det af Samtaler med Andre. Forøvrigt ved jeg meget godt, at der i den slesvigiske Stænderforsamling er en Majoritet, som ikke er fornøjet dermed. Vi have allerede hørt Thomsen fra Oldensworth udtale sig heftig derimod.

Formanden: Jeg maa anmode den ærede Taler om ikke at ubvide sine Betragtninger i den Retning, det forekommer mig, han nu vilde gaae.

Barfod: Jeg skal da slutte, idet jeg tillader mig ganske kort at lægge den ærede Rigsdag paa Sinde, at det her gjælder Befolkningen i en Deel af Ribe Stift, der er dansk og taler dansk og i lang Tid har været henviist til en tydsk Præst, og at de have en lang Veistrækning at gaae, der tidt er ufremkommelig. Hidtil har den særlige slesvigiske Kasse kun givet en ringe Understøttelse til at hjælpe denne Befolkning til dansk Underviisning; men det kan neppe være rigtigt eller passende, at man vil vedblive at lægge en saadan Byrde paa den særlige slesvigiske Kasse. Jeg skalde mene, at den danske Rigsdag maa finde sig absolut forpligtet til at skaffe denne Deel af Ribe Stift, som her er Tale om, den kirkelige Veiledning og den Skoleunderviisning, som den vist, saavel som enhver anden Deel af Kongerigets Befolkning, kan fordrø, og naar det gjentagne Gange er sagt, at der ingen særlig Kasse var, hvorefter man kunde tage Pengene, saa følger det af sig selv, at der maa vedtages en Lovforskrift desangaaende. Den ærede Rigsdagsmand (Tscherning) har rigtignok meent, at har det været saa længe, kan det være en Stund endnu. Ja, vi have jo et gammelt Ord her, som siger: Har det været saalænge, kan det være Dyre-

havstiden med; men det er et daarligt Ord, naar det gjælder om at gjøre gammel Uret god igen; der kan man ikke skynde sig formeget, og jeg mener, at hver Dag, der gaaer tabt, inden man gjør sin gamle Uret god igen, navnlig efterat man har indseet, at der er gjort Uret, er for længe. Det glæder mig, at den ærede Forslagsstiller, som idag har ført Ordet paa de andre Forslagsstilleres Vegne, erkjender, at han ikke kan tage sit Forslag tilbage. Jeg maa opfordre ham til at fastholde det og jeg maa tillade mig at opfordre Thinget til at vedtage det, idet det vel maa mindes, hvad der rigtignok allerede er udtalt, men som ikke nok kan gjentages, at det er stillet af den forrige slesvigiske Minister — ja, det er rigtignok en mærkelig Ting, og maaskee sørgeligt, at den forrige slesvigiske Minister kan stille et Forslag paa den danske Rigsdag, men det er nu, fordi han tilfældigviis er Medlem af Rigsdagen — at det er tiltraadt af den forrige Kirke- og Underviisningsminister ligesom ogsaa af den nuværende Kirke- og Underviisningsminister.

Bable: Det er besynderligt, at der i denne Sag skal henvises til, hvad den slesvigiske Minister har gjort, til hvad vi bør gjøre for det danske Sprog i Slesvig, da her i dette Forslag kun tales om en Deel af Kongeriget, for hvilket vi sidde her for at give Lov. Der er aldeles ingen Anledning til i denne Sag at komme ind paa disse brændende Spørgsmaal, som danske Mænd maae omgaaes med Forsigtighed. Det er altsaa ikke fra den Side, at der kan være den mindste Banstærelighed ved at vedtage dette Forslag, men Spørgsmaalet er kun: Skulle vi ved tredje Behandling af Finantsloven vedtage et Forslag, som dog langt fra tilstrækkelig er opløst? Det er under alle Omstændigheder et af de Spørgsmaal, der ligge paa Grændsen, og hvor der maa gaaes frem med Forsigtighed, og det forekommer mig vigtigt, at dette Forslag først kommer frem ved tredje Behandling, uagtet der er Medlemmer med at stille det, som sidde i Finantsudvalget. Det var heldigst, om vi gjemte dette Spørgsmaal, til vi atter komme sammen om ikke saa mange Maanedes. Forslaget kunde da til den Tid være foretaget i Statsraadet og Hans